

Yüreğimdeki Sessiz Çıglık

– Asım KISBET · 23 Aralık 2009

DOST VE YAREN OLMA ÖZLEMİ ÇEKEN SANCILI YÜREKLERE

.....Çıglık çıgılığaydı ruhum,gecenin gizemli koynunda nefeslenen uyku perim tedirgin olmuştu bu çıglıktan. Melül ve mahsundu,yavaşca süzülüverdi gözlerimden ve bir kelebek misali sessizce uzaklaştı odamdan.

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞAYDI RUHUM.

Serseri bir seyyah gibi bir damla huzur aramaktaydı, bitap adımları gecenin koynunda çıglık çıgılığa kaybolmaktaydı.

Zaman gecenin 03`üne not düşüyordu yazısı silinmeyen kalemiyle ve gecenin bu derinliğinde yatağım iğneli bir fıçı olmuştu adeta, canım ruhum gibi feci yanmaktaydı.

Dışarda delişmen bir fırtına vardı.Öyle hoyrattı ki çatıdan çatıya sekmekte,elektrik ve telefon tellerine çıgliklar attırmaktaydı.

Ayın on dördüydü.Ay tüm karanlık kuytulara bir demet ışık hüzmeleri bırakmakta, pencereden görebildiğim kadarıyla biraz ilerideki tepecikte sanki kıyamet kopmaktaydı.

Rüzgar en hüzünlü parçaları dillendiriyordu akordu bozuk sazıyla,bazen acılı bir çıglık katıyordu arasına,bir ıslık tutturmuştu hüzün ve isyan notalarıyla bestelenmiş; can çekişen insanlık anısına.

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞAYDI İNSANLIK

Bu çıglıktan yüreğim paramparçaydı,her parçası bir başka diyardaydı,o kadar genişti ki bu diyarlar; sınırı kainat kadardı.

Oralarda bir yerlerde kokuşmuş vicdanlarca insanlık boğazlanmaktaydı.

Oralarda bir yerlerde masum vücutlar parçalanmaktaydı.

Oralarda bir yerlerde insanlık yargısız infazlarla yokluğa savrulmaktaydı.

Oralarda bir yerlerde mahremiyetleri gözardı ediliyordu kadınların.

Oralarda bir yerlerde vicdanlar kör,sağır ve dilsizi oynuyordu.

Oralarda bir yerlerde zalimler güler yüzlü maskeler takmaktaydı nursesüz yüzlerine.

Oralarda bir yerlerde onurlar pazara çıkarılmış alınıp satılmaktaydı.İnsanlık adına her ne varsa yüz ağartan,serseri iştahlara kurban olarak sunuluyordu.

Oralarda bir yerlerde analar feryat ediyordu ve çocuklar bu kadere şahit olarak sinelerine nakışlıyorlardı.

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞAYDI YÜREKLER

Gecenin gizemli örtülerini sarıyorlardı yaralarına; hoyratça örselenmiş gönüller.Sancılarını gün yüzüne çıkarmaktan sakınıyorlardı özenle, bir onur tuğu gibi taşıyorlardı amansız dertlerini sinelerinde, sancılarının üzerine bir bombanın üzerine kapanırcasına abanıyorlardı kimseye zarar vermesin diye, fedaice.

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞAYDI RUHLAR

Bu sessiz çığlık dayanılmaz kılıyordu yaşamayı,vede nefes almayı,sanki alınan her nefes kışkırtıyordu hücrelerdeki yangını,sanki ciğerler hicranı solumaktan dolayı lime lime olmakta, parçalanmaktaydı.

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞAYDI LÜGATLAR

Bu serseri akışın doğurduğu sancıların çetinliği karşısında olanlara bir izah getirmekten aciz kalıyor,bu kesmekeşi anlatacak kelime bulamıyordu.

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞAYDI MELEKLER

Göz yaşlarını tutamıyorlardı bu dramatik tablolar karşısında,gözlerinden sağdıkları hüznün yağmurlarıyla insanların çoraklaşmış vicdanlarını buseliyerek uyarmak istiyorlardı;ama nafîle kapalıydı kapıları yüreklerin, kronik bir gaflet vardı.

Ruhumdaki sessiz çığığı susturmam mümkün değildi bunca çığığa rağmen,ben bu düşüncelerle çalkalanırken aydınlık ve karanlık zorlu bir kavgaya tutuşmakta,şafak küçük fiskelerle gecenin karanlık rahmine apaydınlık tohumlar bırakmaktaydı.

Bu sırada tüm şer bataklarını kurutacak derecede ümit ve çoşku dolu bir ses süzüldü içeriye pençeremden. Anladım ki bütün kainata hakim kadir-i mutlak biri vardı.